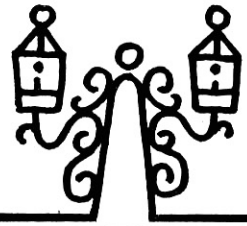

Panu

Mukulakivet

□ **Mukulakivet** tulivat mieleen, kun tuo Oulun Rotuaari avattiin tai oikeastaan jo ennenkin, kun minulta yritettiin udella, milloin Kirkkokatu sai mukulakivien tilalle kuutiokivet. Siihen piti taas kerran sanoa, että — ooppa vai. . . Ja vaihti minä jäinkin. Miten minä niin vanhan asian muistaisin.

Rupesin kai kävelemään Kirkkokadulla eli Kirkkokavulla rippikouluässä, Markanpuolta, niin kuin meillä kouluaisilla oli tapana, kuinka vanha tapa lie ollutkaan! Se toinen puoli eli nykyisen Keskusaukion puoli oli Hilkun puoli, oikiasti tietysti Hilikunpuoli. Ollaan siis jossain 20-luvun lopulla, mutta en minä muuta sano kuin että ainakin rotuaari oli silloin jo tasoitettu, niin minusta tuntuu. Talvellaahan siitä ei tiennyt, mutta kävelyhän alkoikin jo heti syyskuussa ja hiljeni toukokuun viimeiseen.

□ **Kirkkokadun** poikki olen kyllä juossut siitä pitäen kun kynnelle kykenin, ensimmäiset ostoksenikin (äidin) Arinasta, joka oli Pallaksessa Kirkkok. 8. Sen poikki kulki kansakoulutie, jos sitten pitkin, niin kuin koko pitkä lyseontienikin. Mutta en vain muista, vaikka selälisenkin tapahtuman muis-

tan, kun ensimmäinen autopirssi jäi talvchtimaan. Sen paikka oli silloisen "Susiteetin", nykyisen Kaupungintalon, edessä Snellmanin puiston puoleisella sivulla. Eiköhän vain ollut 1922—23, koska vanhinainen leikkipaikkani oli vielä Soveliuksen pihalla (nyk. Kalevan talon alla).

□ **Kaikki** ajotiet olivat 20-luvulla vielä mukulakivikatuja, paitsi asvaltoitu Asemakatu ja hiekka/sorakadut, ja kuinkahan pitkälle olivatkaan! Minulla oli pari isoa tyttöserkkua, jotka olivat joskus lapsuudessaan olleet vähän aikaa Oulussa. Pitkänkin ajan jälkeen sitten helsinkiläistyneinä mukanauroivat Oulun mukulakiville, vaikka muistelen löytäneeni samanlaisia katuja Helsingissäkin vielä 20-luvun lopulla.

Muistan, kuinka mukavalta keväisin tuntui, kun kadulta kuului ensimmäisten rattaiden rapina ja hevosenkavion kopina. Yhtä mieluisalta kuului sitten kyllä talven alla ensimmäisen rekipelin tiukujen kilinä. Liekö ollut hevosille yks'lysti, oli mukula- tai kuutiokivet!

□ **Muistui** mieleen myös se **Rauhalan Äströmien** lasten jokapäiväinen koulumatka. Jos oikein kuulemani muistan, niin **Kalle** ja kumppanit ajoivat ni-

mikkopuistonsa kautta Kirkkokadulle ja sitä pitkin "Melanskoolaan", niin kuin silloin ruotsalaista koulua kutsuttiin, siis Nummikadun risteykseen. Siitä hepo kuuluu osanneen ilman kuskia takaisin. Ja kukaan Äström se nyt oli, joka kuulemma ratsasti konttorinsa Pakkahuoneenkatu 8, Pallas, jonka jälkeen ratsu palasi kotiin. Siis jälkeen ajan 1908. Vai siihenkö sitoi suitsilla räniin. . . ?

□ **Oi aikoja**, sanoisi **Matti Hälli**. Katsoin sivistysanakirjasta sen "rotuaarin": ensin siinä on trotoaari, joka tulee renskan sanasta trottoir. Kun se ruotsiksi on trottoar, lausuttuna trotuaari, siitä tietysti on tullut trotoaari-rotuaari ja ainakin Oulussa rotuvaari. Vaikea siis on alistua päätökseen Rotuaari, kun se katukielessä kuitenkin muuttuu Rotuvaariksi. Kaikesta koulupakosta korkea(koulu)kulttuurista huolimatta. Pelkään!

□ **Muistaakseni** Oulussa on kaksi pätäkää mukulakivikatua tallella, toinen Mannerheimipuiston eteläreunassa, toinen Lyseotalon ja Franzénin puiston välissä. Nehän täytyy ehdottomasti säilyttää eli museoida. Kai sen hist. museo, museoyhdistys ja museolautakunta jo ovat päättäneetkin!